

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 października 2017 r. odmówił T. B. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym Z. B.. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że ze względu na fakt, że w akcie zgonu wskazano jedynie datę znalezienia zwłok zmarłego i nie ma możliwości ustalenia okresu, za który świadczenie niezrealizowane ma być wypłacone brak jest podstaw do wypłaty świadczenia niezrealizowanego za październik 2017 r.

/decyzja – k. 6oplik II akt ZUS/

T. B. uznała w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 27 listopada 2017 r. złożyła od niej odwołanie. Wskazała w uzasadnieniu, że w dniu 2 października 2017 r. wieczorem wyjechała do syna, a gdy w dniu 3 października 2017 r. wróciła do domu mąż Z. B. już nie żył. Lekarz w karcie zgonu wpisał datę znalezienia zwłok a nie datę zgonu.

/odwołanie – k. 2/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 12 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Mąż wnioskodawczyni Z. B. na mocy decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. był uprawniony do emerytury od dnia 21 września 2012 r. tj. od daty określonej w wyroku sądu. Z. B. otrzymywał emeryturę na 15 dzień każdego miesiąca.

/decyzja – k. 46 – 47 plik II akt ZUS/

Wnioskodawczyni T. B. mieszkała razem i prowadziła wspólne gospodarstwo domowe z małżonkiem Z. B. do chwili jego śmierci. Mieszkali wspólnie w miejscowości B., gmina L..

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 kwietnia 2018 r. – 00:01:11 – 00:06:07 w zw. z zeznaniami 00:08:18 – 00:09:21 – płyta CD – k. 14/

Zmarły posiadał dorosłego syna, z którym nie prowadził wspólnego gospodarstwa domowego.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 2 października 2017 r. wnioskodawczyni około 21.00 wyszła z domu i pojechała do syna by zaopiekować się wnuczką. Około 22.00 ubezpieczona rozmawiała z mężem Z. B. przez telefon. Następnego dnia rano tj. (...) syn miał zawieźć ojca Z. B. do szpitala im. K. w Ł. na Oddział Kardiologii na badania na godz. 11.00 rano.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 kwietnia 2018 r. – 00:01:11 – 00:06:07 w zw. z zeznaniami 00:08:18 – 00:09:21 – płyta CD – k. 14/

W dniu 3 października 2017 r. około 8.00 rano wnioskodawczyni dzwoniła do męża Z. B. ale nie odebrał telefonu.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 kwietnia 2018 r. – 00:01:11 – 00:06:07 w zw. z zeznaniami 00:08:18 – 00:09:21 – płyta CD – k. 14/

Gdy syn pojechał do domu rodziców Z. B. już nie żył.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 kwietnia 2018 r. – 00:01:11 – 00:06:07 w zw. z zeznaniami 00:08:18 – 00:09:21 – płyta CD – k. 14/

Lekarz, który przyjechał do domu wnioskodawczyni nie był w stanie stwierdzić dokładnej godziny zgonu Z. B., dlatego do karty zgonu wpisano datę znalezienia zwłok, a nie datę śmierci.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 kwietnia 2018 r. – 00:01:11 – 00:06:07 w zw. z zeznaniami 00:08:18 – 00:09:21 – płyta CD – k. 14/

W odpisie skróconym aktu zgonu Z. B. wskazano jako datę znalezienia zwłok 3 października 2017 r., godzinę znalezienia zwłok 11:35, miejsce znalezienia zwłok B..

/odpis skrócony aktu zgonu – k. 56 plik II akt ZUS/

W dniu 4 października 2017 r. T. B., jako jedyna uprawniona wystąpiła z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po zmarłym mężu Z. B. – należnej mu emerytury.

/wniosek – k. 54 – 55 plik II akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i aktach rentowych, których nie kwestionowała żadna ze stron postępowania oraz w oparciu o osobowe źródło dowodowe – zeznania wnioskodawczyni T. B., korespondujące z zebranych w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 136 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 z późn.zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Hipoteza wskazanej normy ma szeroki zakres, obejmując nią wszystkie przypadki niezrealizowania świadczenia w okresie między wystąpieniem z wnioskiem o emeryturę lub rentę a śmiercią uprawnionego, czyli zarówno te, gdy zgon nastąpił w trakcie postępowania o przyznanie świadczenia, jak i te, gdy dotknął on osobę już mającą ustalone decyzją organu rentowego lub wyrokiem sądowym prawo do emerytury (renty).

Zatem niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu zacytowanego przepisu to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 386/13, LEX nr 1428144).

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia czy T. B. przysługuje prawo do wypłaty emerytury Z. B. jako świadczenia niezrealizowanego.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że przepis art. 95 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1986 roku - Prawo o aktach stanu cywilnego (tj. Dz.U. z 2016 roku, poz. 2064) reguluje kwestię elementów aktu zgonu wskazując, że akt zgonu powinien m.in. zawierać datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane - datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok.

Przepis ten wymiennie zatem traktuje datę wpisaną do aktu zgonu – jest nią albo data faktycznego zgonu albo data znalezienia zwłok.

W przedłożonym do wniosku odpisie skróconym aktu zgonu Z. B. wskazano jako datę znalezienia zwłok – 3 października 2017 r., godzinę znalezienia zwłok – 11.35, miejsce znalezienia zwłok – B..

Okoliczność ta winna więc, w ocenie Sądu Okręgowego, stanowić dla organu rentowego podstawę przyjęcia daty, do której niezrealizowane świadczenie jest należne.

Niezależnie od powyższego stwierdzenia uznać należy, że data znalezienia zwłok Z. B. pokrywa się z datą jego zgonu.

Powyższego ustalenia Sąd dokonał na podstawie zeznań wnioskodawczynie T. B., która zeznała, że w dniu 2 października 2017 r. około godziny 22.00 rozmawiała jeszcze ze swym mężem - Z. B. przez telefon.

Zaznaczyć należy także, że w myśl art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W okolicznościach niniejszej sprawy niesporne jest, że wnioskodawczynie jest osobą z kręgu uprawnionych do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w rozumieniu przywołanego wcześniej art. 136 ust. 1.

Skoro więc odwołująca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie mu prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu w terminie określonym w art. 136 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (a uczyniła to w dniu 4 października 2017 r.), stwierdzić należało, że spełnione zostały przesłanki do przyznania mu prawa do wypłaty emerytury w ramach świadczenia niezrealizowanego.

Mając za uwadze wszystkie przytoczone wyżej okoliczności niniejszej sprawy oraz treść powołanych przepisów, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

K.K.-W.